

[Alfred Jensen.]

skattesnydere fra de kredse, som har deres indkomster uden at yde arbejde derfor, i stor udstrækning kan slippe igennem. De, som dette først og fremmest vil komme til gode, er kuponklipperne, og det var netop her, det brede lag af befolkningen ønskede der skulle sættes ind; men der er ikke skabt tilstrækkelige foranstaltninger for at sikre, at kuponklipperne kan komme til at betale skat af de indkomster, de har. Vi ønsker, at der skabes sikkerhed for, at også disse indkomster beskattes, og derfor vil vi fortsætte vore bestræbelser på at få kontrolbestemmelserne udbygget, så at det også bliver muligt at inddrage disse indkomster fuldt ud under selvangivelsen i den kommende tid.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 148 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indmalingsspligt m. m. for dansk hvede og rug.

(Første behandling findes i tidenden sp. 749, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 63).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Carl Petersen): Hvad angår udvalgets arbejde, vil jeg henvise til den afgivne betænkning, og jeg kan da nøjes med på flertallets vegne at indstille lovforslaget til vedtagelse uændret.

Sønderup: Det er da ligetil, at det lovforslag, der er kommet ud af Landbo- og Husmandsforeningernes enige indstilling om en kornordning, vil give anledning til skuffelser, ikke mindst under hensyn til den gentagne stærke understregning af det betyd-

ningsfulde i, at de to parters enighed og sammenhold var en væsentlig forudsætning for, at der kunne opnås resultater. I det foreliggende tilfælde var der enighed i oplægget, men alligevel blev der ikke taget særligt hensyn dertil. Man kan jo ikke sige, at der heri ligger nogen særlig tilskyndelse for de to parter til samarbejde fremover, men det er måske heller ikke meningen, kanhænde endda tværtimod.

Som det fremgik af mine udtalelser ved førstebehandlingen, tillægger mit parti ikke lovforslaget videre betydning. Det, der bl. a. er landbrugets store hovedpine, er omkostningsniveauets uheldige udvikling; på dette område har lovforslaget selvsagt ingen indflydelse, og forslag om en virksom ordning får vi vel næppe heller at se fra den nuværende regering.

Landbrugets situation har længe været den, at det ikke blot ingen andel har fået i de lønforhøjelser, der har fundet sted på alle øvrige områder, men at det ydermere har måttet bære den omkostningsforøgelse, som andres lønforhøjelse har medført, for så bagefter på lige fod at måtte tage sin part af de byrder, som det har været nødvendigt at pålægge befolkningen på grund af det, der er sket: en indkomstforøgelse, som der ingen reel baggrund var for.

Som sagt, vi tillægger ikke lovforslaget særlig betydning. Vi finder det rigtigt, alle forhold taget i betragtning, at regeringspartierne gennemfører lovforslaget på eget ansvar, og vi vil derfor afholde os fra at stemme.

H. C. Toft: Ved første behandling af dette lovforslag om indmalingstvang for rug og hvede gav ordføreren for mit parti, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), udtryk for, at vort parti ikke ville lægge hindringer i vejen for lovforslagets gennemførelse. Vi må i dag meddele, at vi vil undlade at stemme, idet vi er af den opfattelse, at lovforslaget, der jo må ses i sammenhæng med de foranstaltninger, den højtærede landbrugsminister vil gennemføre administrativt: en låneordning for brødkorn for de likviditetsramte landmænd og importstop for brødkorn, ikke medfører en løsning af landbrugets problemer, der virkelig betyder noget. Det er en foranstaltning, der kun kommer de

[H. C. Toft.]

enkelte til gode, der i år har vintersæd til høst, medens den øvrige del af landbruget må stå og se til. Det er en ordning, der kan blive en svag stimulans, i flæng, for det kornsælgende landbrug, der avler brødkorn, og også for dem, der normalt ikke avler brødkorn, men som ved en tilfældighed har en sådan avl i år, medens den, der ikke har nogen avl af brødkorn og måske netop trænger mere til en stimulans, ingen får, men blot må se på, at naboen opnår et gode.

Vi tror ikke, at de samlede foranstaltninger vil virke som en bremse på svineproduktionen, som alle frygter er ved at tage et sådant omfang, at en betydelig overproduktion med lave priser vil blive følgen.

De vilkår, som det danske landbrug møder på verdensmarkedet, hvor det skal afsætte sine produkter, er ganske anderledes end vilkårene for de lande, hvis landbrugsproduktion beskyttes med told og andre restriktioner, hvortil ofte kommer subsidier og tilskud.

Det er ofte slået fast, at det er omkostningsniveauet i Danmark, der er for højt, ikke blot for dette erhverv, men også for alle andre eksporterende grene af dansk produktion. Hvor andre landes landbrugere således får tilskud til deres produktion, må danske landmænd forlods i form af ejendomsskatter betale en afgift af produktionen til samfundshusholdningen. Skulle man virkelig prøve at bidrage til en løsning af landbrugets omkostningsproblem, ville man ikke komme uden om en lettelse af disse faste og stigende omkostningsbyrder, men det kan man vel ikke forvente at en regering med den sammensætning, vi har nu, nogen sinde vil bidrage til.

Regeringen må således uden vore stemmer selv gennemføre det foreliggende lovforslag, der er en nødvendig konsekvens af regeringens øvrige foranstaltninger, idet vi, som jeg har sagt, mener, at foranstaltningerne kun vil få minimal betydning og tilmed kun for en del af landbrugets udøvere. Det foreliggende lovforslag er ikke et bidrag til lettelser med hensyn til omkostningsniveauet, og det er jo det, landbruget først og fremmest trænger til. Vi vil derfor undlade at stemme.

Fuglsang: Jeg sagde på mit partis vegne ved førstebehandlingen, at vi ville stemme imod lovforslaget, og da der ikke er foreslået ændringer, vil vi fastholde denne stilling.

Som jeg allerede fremhævede ved første behandling, vil gennemførelsen af dette lovforslag bevirke stigende kornpriser, hvilket kun kan gavne de store brug og ikke de små, og hvad angår en begrænsning af svineproduktionen, vil også det virke til skade for de små ejendomme, for hvilke en stor produktion er afgørende. Dertil kommer, at det i høj grad er et tvivlsspørgsmål, hvad en ensidig begrænsning af svineproduktionen vil kunne betyde nationaløkonomisk set, al den stund antallet af svin og søer er stigende ude i verden.

Der tales om det høje omkostningsniveau. For mig at se kan stigende priser på brødkorn kun virke til at sætte dette omkostningsniveau yderligere i vejret. Vi mener, at det er en helt anden politik, der skal til, og vi vil følgelig stemme imod lovforslaget.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg takker udvalget for dets arbejde.

Til det ærede medlem hr. Sønderup, der hævder, at der ikke er taget særlige hensyn til enigheden i landbruget, vil jeg sige, at det mener jeg ikke er rigtigt. Der er i høj grad taget hensyn dertil i forslagene, både i det, der foreligger her, og med hensyn til det midlertidige importstop og udformningen af en låneordning. Selv om disse foranstaltninger ikke på alle punkter giver det, som henvendelsen fra landbruget til mig gav udtryk for, så giver de dog ikke så lidt. Jeg vil gerne tilføje, at det undrer mig efter at have hørt det ærede medlem hr. Sønderups ordførertale i tirsdags og hans kritik i dag, at han ikke har noget andet at foreslå. Jeg forstår, at det ærede medlem og hans parti ikke agter at gå ind for den kornordning, som det enige landbrug kom til mig om, men det kan være, jeg ser forkert her.

Jeg var sidst inde på hele omkostningsspørgsmålet, og jeg var også inde på spørgsmålet om ejendomsskatterne, så jeg synes ikke, det er nødvendigt at gentage det nu, heller ikke over for det ærede medlem hr. H. C. Toft. Jeg forstod det ærede medlems bemærkninger derhen, at

[Landbrugsministeren.]

han ikke ønskede en fast ordning med hensyn til kornet; for efter de bemærkninger, han kom med, var den ordning, man nu gennemfører, en ordning i flæng, som kun kom dem til gode, der havde brødkorn til salg, og ikke naboeerne, der ikke havde noget. Det er rigtigt, men det ville også have været tilfældet, hvis den anden ordning var blevet gennemført.

Jeg takker som sagt udvalget for dets arbejde. Jeg havde selvfølgelig hellere set, at alle ville gå ind for forslaget, men jeg må være tilfreds med, at et flertal vil stemme for det, og at de andre ikke vil stemme imod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om skattefri afskrivninger m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 391, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 65).

Der var stillet 18 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om investeringsfonds.

(Første behandling findes i tidenden sp. 391, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 65).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Hans Knudsen): Da vi i tirsdags behandlede forslaget om kontrolloven, som nu er blevet vedtaget ved tredje behandling, udtalte jeg den forhåbning, at den enighed, der for denne lovs vedkommende var opnået mellem regeringspartierne og oppositionen, også måtte opnås i andet sagligt lovgivningsarbejde. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg her navnlig tænkte på de to lovforslag, der i dag er til anden behandling: forslaget om skattefri afskrivninger og forslaget om investeringsfonds. Det udvalg, der har behandlet disse to lovforslag, har arbejdet meget indgående, dels fordi det var et omfattende og tillige et indviklet lovgivningsområde, det her drejede sig om, men også fordi der ved lovforslagets første behandling var en sådan velvilje til stede hos alle partier, at der skulle være mulighed for at nå frem til en enig indstilling. Forsøget herpå lykkedes imidlertid ikke. Der foreligger i betænkningen en række ændringsforslag, dels stillet af et mindretal bestående af venstres og de konservatives repræsentanter i udvalget, dels stillet af den højtærede finansminister og tiltrådt enten af et flertal, bestående af de tre regeringspartiers repræsentanter i udvalget, eller af hele udvalget.

Jeg skal ikke her fordybe mig i, hvor